

Regió7

1978 - 2008

30

Un temps, un territori, un diari

Tres dècades de comunicació a la Catalunya central

LA GRAN TRANSFORMACIÓ

Les ciutats i els territoris de la Catalunya central han viscut, durant els darrers trenta anys, una de les transformacions més profundes de la seva història. Només durant el boom demogràfic dels anys seixanta i principi dels setanta hi va haver un tomb tan radical. Aquestes són les imatges de la metamorfosi

Això ja no és el que era

>>> REDACCIÓ

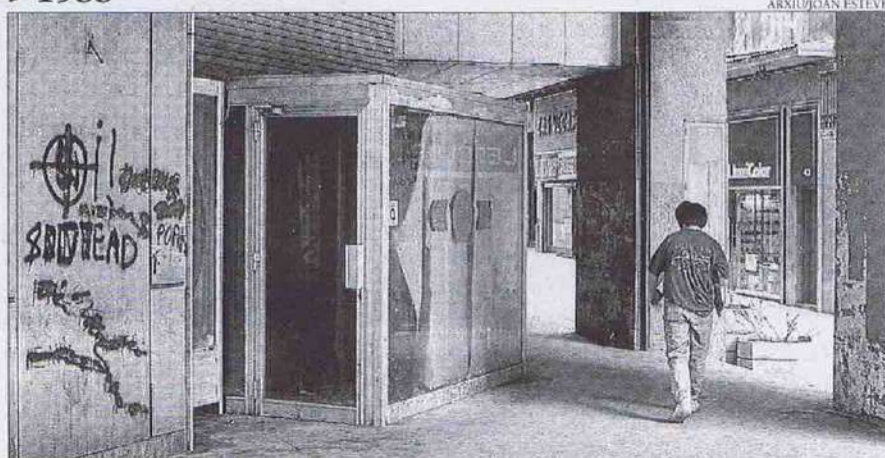
Els trenta anys de vida de Regió7 han coincidit amb un període de transformació radical de la Catalunya central. En alguns aspectes, el moment del gran canvi va ser el que va de mitjan anys seixanta al principi dels setanta, quan la població del país creix de manera exponencial amb l'arribada de la més important onada migratòria mai viscuda;

en altres aspectes, en canvi, el període que va des del principi dels anys vuitanta fins avui no té comparació possible. És el moment en què la democràcia i l'autogovern es despleguen i, amb ells, ajuntaments, conselleries i govern central es posen mans a l'obra per crear infraestructures pròpies d'un país modern i serveis de nivell europeu. Les ciutats, que havien crescut molt i malament per la perifèria amb l'arribada de mà d'obra meridional, fan ara un tomb radical als seus centres i comunicacions. Presentem aquí alguns dels casos més evidents.

> CAN JORBA

> 1988

Els porxos de can Jorba quan ja era un edifici abandonat. Va tancar el juny del 1984

> 2002

Després de molts anys, l'activitat va tornar a can Jorba. A la foto, el local de Caixa Penedès

Nous temps i nova vida a can Jorba

Seguir l'evolució de l'edifici de can Jorba, que avui encara dona l'hora a molts dels manresans i manresanes que transiten pel centre de Manresa, és explicar la història que han viscut les grans empreses familiars que, com a aquesta, s'han hagut d'adaptar als nous temps. Durant anys, can Jorba va ser el magatzem de Manresa per antonomàsia. Fins que les grans cadenes comercials van començar a prendre el lloc als grans magatzems. Fruit d'això, el 1971 va passar a ser Jorba-Gicos, i el 1974 passava a ser Europrix. Deu anys després, el 30 de juny, va tancar, per la fallida de la cadena Europrix. A partir

d'aquí, can Jorba passa a mans de la societat Remoli SA, de Caja Madrid i d'Inmobiltrón SL. S'especula que la cadena HUSA hi farà un hotel, s'hi porta a terme una intensa i llarga rehabilitació i el 2001, disset anys després del tancament, es comencen a omplir els locals comercials. Caixa Penedès és la primera a instal·lar-se als baixos de l'edifici, on es posen a la venda dotze lofts, dotze dúplexs i vuit pisos amb entresòl. L'any 2002 hi torna el príncep Assuan i el 2005 s'hi instal·la la Cambra de Comerç. Malgrat el pas del temps i els canvis, can Jorba ha mantingut el seu segell d'edifici emblemàtic.

LA GRAN TRANSFORMACIÓ

> LES MANDONGUERES

> 1985

Interior del mercat municipal de les Mandongueres quan encara funcionava

> 2008

La plaça d'Europa amb les escales en forma de graderia i un pany de la muralla

Un mercat municipal reconvertit en plaça

Les Mandongueres, una edificació del 1900, és, avui, un nom sense significat per a les noves generacions de manresans. Durant molts anys, però, va marcar el dia a dia de la ciutat en el seu paper de mercat municipal. La seva desaparició va propiciar la creació d'una nova plaça al capdamunt de la Muralla del Carme: la coneguda com plaça d'Europa. El compte enrere per a l'adéu definitiu de les Mandongueres començà a la meitat de la dècada dels vuitanta del segle passat, paral·lelament a la construcció d'un nou mercat a l'altra banda del turó del Puigmercadal, l'actual mercat de Puigmercadal. L'11 de juliol del 1989 s'inicien els treballs d'enderroc de l'edifici de les Mandongueres, malgrat les alegacions presentades per alguns arquitectes manresans i per la delegació a Manresa del Foment de les Arts Decoratives (FAD). El 24 de març del 1994 a la nova plaça d'Europa, d'urbanització més aviat austera i decorada des del 1990 amb un monument als gegants signat per Ramon Jounou, s'hi inaugura el primer mercat de flors i plantes de Manresa, que en l'actualitat encara s'hi celebra cada dijous.

LES DADES

- >Agost 1985: una part de l'edifici del mercat municipal de les Mandongueres s'enruna perquè falla l'estructura.
- >Novembre 1985: un cop reparat l'edifici, les parades de carn i peix tornen a vendre.
- >Desembre 1987: s'inaugura el mercat municipal de Puigmercadal coincidint amb la Fira de Sant Andreu.
- >Maig 1988: el consistori es planteja enderrocar les Mandongueres, com s'ha fet pocs dies abans amb l'edifici dels bombers, situat al costat.
- >Juliol 1989: s'inicia l'enderroc de les Mandongueres.

> LA SAF

> 1995

La SAF en una imatge de l'11 d'agost del 1995. Feia tres anys que havia tancat

> 2008

Pisos i una plaça amb parc infantil, zona verda i bancs ocupen l'espai de la foneria

La polèmica foneria que ningú no volia

L'empresa manresana Societat Anònima de Foneria, més coneguda com la SAF, va viure durant anys al Poble Nou de Manresa, malgrat l'oposició ciutadana. Un any, als veïns de la zona fins i tot se'ls va passar una enquesta on es proposava substituir la fàbrica per una piscina municipal. Finalment, va ser una raó molt més prosaica la que en va causar el tancament. El desembre del 1983 l'empresa va presentar la primera suspensió de pagaments. El juliol del 1992 va ser aprovat el darrer expedient presentat. L'octubre d'aquell any es feia oficial que la SAF tancava. Van haver de passar sis anys perquè se'n fes l'enderroc. El febrer del 1999 s'iniciaven les obres d'urbanització del carrer de la Font del Gat i de l'Abat Oliba. Quedava pendent aprovar el planejament de la zona que havia ocupat la SAF. Es va concretar que seria una zona verda de 6.400 metres quadrats a l'interior del triangle format entre Font del Gat, Abat Oliba i Valentí Almirall, amb una part enjardinada i una altra destinada a mobiliari infantil i bancs. El projecte final no va satisfer del tot les expectatives posades durant anys en aquell terreny.

LES DADES

- >Juliol 1992: la SAF cessa la seva activitat a Manresa.
- >Setembre 1994: un incendi a les instal·lacions alerta que hi podria haver bidons amb productes perillosos.
- >Maig 1995: posen a subhasta els béns mobles de la foneria per eixugar una part del deute amb Hisenda.
- >Agost 1995: treuen la ferralla acumulada a l'interior del complex industrial.
- >Setembre 1998: es realitzen els treballs d'enderroc, sis anys després del tancament.
- >Febrer 1999: comencen les obres d'urbanització.